

REJESTR DOTYCZY:

BORTKIEWICZ Konstanty

s/c i

z d.

*

1914

W

kraj:

+ 8 listop. 1978 w

kraj: KANADA

pochowany:

nr grobu:

Nr rejestracyjny

1046 /78

Nota zamieszczona:

w tomie

czesci

Indeks

Virtuti Militari

Copyright: 1970

B.O. Jeżewski

Źródła i bibliografia c.d.

znak rozpoznawczy

Uwagi:

2 Polski Korpus w Italii 13 Wil. B.Strz. "Rysiew" - por.

Nota:

Przypisy:

Źródła i bibliografia:

* Dziennik Polski 30.1.79 - nekrolog

znak rozpoznawczy

18/30.I.79/

ś. † P.

KONSTANTY BORTKIEWICZ

30.1.79

por. WP, kawaler Orderu Virtuti Militari, uczestnik walk o Monte
Cassino, ostatni adiutant 13 Wil. Baonu Strzelców „Rysiów”,
zmarł w Kanadzie 8 listopada 1978 przeżywszy lat 64.

Cześć Jego pamięci!

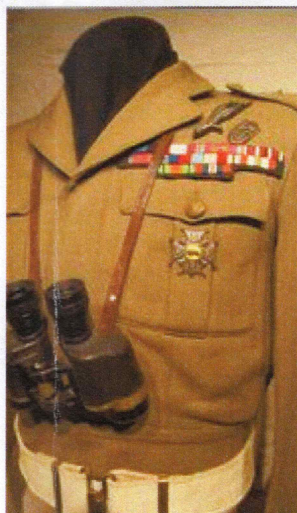
2106

DOWÓDCA BAONU I PRZYJACIELE

Bortkiewicz Konstanty

Urodzony 2 sierpnia 1914 roku w Wilanowie, gmina Jezioro, powiat Grodno, województwo Białystok. Porucznik Wojska Polskiego. W roku 1935 zdał maturę w Państwowym Gimnazjum Nauczycielskim. Odbił służbę czynną jako poborowy od 25 września 1936 do 31 lipca 1937 roku na kursie podchorążych 19 Dywizji Piechoty i od 1 sierpnia 1937 do 27 września 1937 roku w 85 Pułku Strzelców Wileńskich. We wrześniu 1938 roku przeniesiony do rezerwy. 31 sierpnia 1939 roku powołany do służby czynnej. Uczestnik Kampanii Wrześniowej 1939 roku. Obrońca Grodna. 23 września przekroczył granicę litewską i został internowany. 12 lipca 1940 roku aresztowany przez NKWD i wywieziony do Rosji. 16 lipca 1940 roku przybył do obozu w Kozielsku a 25 sierpnia został wywieziony do Juchnowa (łagier R 43 Pawliszczew Bor). 16 czerwca 1941 roku przewieziony do Murmańska (punkt rozdzielczy tzw. Dolina Płaczu) a 13 lipca do Archangielska, skąd po trzech dniach podróży koleją trafił do obozu pracy w Juzewie. Zwolniony z zesłania na mocy umowy Sikorski-Majski, wstąpił do Armii Polskiej w Rosji w Tatiszczewie (pierwszy przydział-XVIII Baon 69 Kompanii). Przydzielony do 13 Pułku Piechoty (pod dowództwem ppłk. Nikodema Sulika-Sarneckiego) 5 Wileńskiej Brygady Piechoty w składzie 5 Kresowej Dywizji Piechoty, na stanowisko podoficera kancelarii pułku. 12 sierpnia 1942 roku przybył do perskiego portu Pahlevi. 26 października 1942 roku w Iraku wcielony do 4 Kompanii 13 Baonu Strzelców Wileńskich „Rysiów”. Poprzez Palestynę i Egipt, 21 lutego 1944 roku wylądował we włoskim porcie Taranto. Przeszkolony w Bazie Przerzutowej Ośrodka Wyszczolenia Cichociemnych nr 10 „Impudent” w Ostuni pod Brindisi, gdzie wykonał 7 skoków ze spadochronem i zdobył Zwykły Znak Spadochronowy. Przeszedł całą kampanię włoską z 5 Kresową Dywizją Piechoty, od działań obronnych nad rzeką Sangro począwszy, poprzez Monte Cassino (gdzie 17 maja 1944 roku, podczas szturm na wzgórze San Angelo był świadkiem śmierci swojego dowódcy Władysława Kamińskiego, którego lornetkę zabrał ze sobą), walki nad Adriatykiem (przełamanie przez „Rysie” niemieckiej linii obrony Ankona-Palazzo Simonetti), działania w Apeninie Emilijskim i na zdobyciu Bolonii kończąc. Po demobilizacji w Polskim Korpusie Przysposobienia i Rozmieszczenia. W czerwcu 1948 roku wyjechał do Argentyny, powrócił jednak do Wielkiej Brytanii i 9 sierpnia 1949 roku wyemigrował do Kanady. Osiedlił się w Toronto. Zmarł 8 listopada 1978 roku w Toronto. Pochowany na Holy Cross Cemetery w Toronto.

Odznaczenia:

Order Wojenny Virtuti Militari V Klasy nr 10649

Krzyż Walecznych nr 4267

Srebrny Krzyż Zasługi z Mieczami

Medal Wojska

Zwykły Znak Spadochronowy nr 4386

1939-1945 Star (bryt.)

Africa Star (bryt.)

Italy Star (bryt.)

Defence Medal (bryt.)

War Medal (bryt.)

